

GYÜLEKEZETI HÍRMONDÓ

2011. I. szám

A halál sötétjéből feltámadó fényesség

Pál apostol írja:

*„Ha ugyanis eggyé lettünk vele halálának hasonlóságában, még inkább eggyé leszünk vele feltámadásának hasonlóságában is.”
(Római levél 6,5)*

A közvetlenül napkelte előtti várakozás semmihez sem hasonlítható. Várjuk a hajnal hasadását. Lassan elkezdi már derengeni a tárgyak és emberek körvonala. Már megkülönböztethető egymástól az üres és a betöltött tér, az ember és a tárgy, a kerek és a szögletes. Még nem látunk azonban pontos tulajdonságokat. Így várunk. Közben megszólal egy madár. Énekével húzza elő a világosságot a sötétségből. Úgy figyelünk, mint akik minden pillanatot meg akarunk jegyezni, de aztán mégiscsak arra döbbenünk már rá, hogy lemaradtunk az egyes változásokról. Nem tudja befogni a szemünk mindazt, ami történik. A mellettünk lévő pedig közben természetesen ugyan ezt éli meg, de természetesen mégis egészen mást.

Nem tudom, hogy hogyan várakozunk majd halálunk sötétségében a feltámadás világosságának ébredéséig. Azt sem tudom, milyen lesz meghalni. Még úgy sem, hogy sokakat láttam már végigmenni ezen az úton. Reményem azonban élő és létező: Jézus meghalt. Ő már előrement, és tudja, hogy mit jelent mindez. Hát hogy ne kellene meghalnom majd nekem is?! Sőt! Hogy vágyom már erre a halálra! Nem úgy, mint akinek már elege van az életből. Nem vagyok öngyilkosságra hajlamos, az életet nyűgnek tekintő ember. Egyszerűen csak vágyom arra, hogy levetessem ezt a tökéletlen és elfogyó testet. Mindennél jobban vágyom már arra, hogy ne kövessék el hibákat, ne menjek mindig bele ugyan abba a kátyúba, ne kísértsem Istent, ne kelljen a saját – nagyon is jól működő – lelkiismeretemtől rossz álmaimban és álmatlan éjszakáimban szenvedni. Szeretnék már haza

menni! Szeretnék ott lenni Istennel, amit elkészített nekem.

Így köszönöm Neked Megváltó Istenem, hogy nemcsak az elmúlásban leszek hasonló Jézushoz, hanem feltámadásában is! Köszönöm Neked, hogy vállaltad a gyász fájdalmát és szenvedését, amikor engedted őt meghalni értem! Köszönöm Neked Jézusom, hogy nemcsak meghaltál értem, de fel is támadtál! Kérlek, segíts nekem, hogy el tudjam hordozni még saját tökéletlenségemet, amíg örökké tartóan meg nem váltasz majd!

Add meg nekem ennek a még mélyebb hitét húsvéti örömdben! Ámen.

Pethő Judit

A tartalomból:

A tündöklő kereszt	2
Lelkeszi jelentés	2
Beosztott lelkeszi jelentés	5
Felügyelői jelentés	7
Gazdasági beszámoló	8
Számvevőszéki jelentés	11
Gondnoki beszámoló	12
A püspökválasztásról	13
Újra a Kuckóról	13
Kora reggeli emlékezés	14
Kecskeméti István verse	14
Gyermekeknek	15

Áldott húsvéti ünnepeket kívánunk minden kedves Testvérünknek!

Feltámadott

Zárt ajtók
széttört remények
Sötét konok csönd
már minden mindegy
vége
nem!
talán mégsem –
még csak most kezdődik –
valami
valaki –
nem adja fel!
Sziklahasadéknyi pirkadat
baldog bizakodás
életre tárt kapu
Feltámadott!

(Visszhang – imádságok, olvasmányok;
Evangelikus Sajtóosztály,
Budapest 2001. 88. oldal)

A tündöklő kereszt

Sokszor csodálkoztam, hogy miként lesz a durván ácsolt gerendából finoman munkált ötvös remekmű, és az eredetileg bitófának használt keresztből ékszer. Ez a himnusz adja meg a kérdéshez a kulcsot.

Mert Venantius Fortunatus himnusza egyáltalán nem szakad el a keresztfa borzalmas valóságától. Sőt, szavai – Sík Sándor ékes fordításában – a kivégzés súlyos, ijesztő részleteit idézik fel. „Megtörte holta a halált” – ahogy Jézus teste is megtört a kereszten. A kegyetlen lándzsa átverte oldalát, belőle a halál beálltát jelző vér és víz fakadt. Ott függ feje fölött az írás: a názáreti Jézus, a zsidók királya – INRI –, Jézus a kereszten uralkodik népe fölött.

Ugyanakkor a keresztfa tündököl. Jézus vére rajta bíborszínű ékköként ragyog, és a szálkás, munkálatlan gerenda az üdvözlők seregében boldog ág úgy, ahogy Jézus Urunk boldognak mondja azokat, akik megtartják Isten beszédét: áldottak, reménnyel, jövővel bírnak ők.

Válhat a kemény gerendából mesterien munkált remekmű, de soha ne szakadjon el a kettő egymástól!

Igazi szépség, a keresztyén ember öröme innen fakad: Jézus keresztyéből. Hiszen van-e annál nagyobb öröm, mikor a gyűrött, agyonizzadt, foltos kórházi hálóinget levéve tiszta, vasalt öltözetben gyógyultán távoznak! Van-e nagyobb öröm, mint hibáinkat, tévedéseinket, bepíszkolt becsületünket letéve új, tiszta életet ölthetünk magamra: Jézus életét!

Így lesz sokunk számára valóban ékszer a kereszt. Ékszer, amely nem a testet, az íróasztalt, hanem a szívet ékesíti, deríti fel. A terhek alatt fáradó, az élet gondjaitól megtört szívet deríti fel a kereszt, a királyi zászló.

Mert elől jár. Előtte járt azoknak is, akiket hitükért vesztőhelyre vittek, akiknek testét kinzócölöphöz kötötték, akiket kegyetlen lándzsa, pallos vagy gyilkos golyó vert át, akiket ostorok, kövek vagy bunkók zúztak össze. Előttük is ékesen ott ragyog, tündöklök Jézus Krisztus keresztye. A halált legyőző Jézus reménységét adja nekik.

A keresztyével Jézus elől jár. Keresztyénként nincs más utunk, csak Őt követni az igazság és a szeretet áldozatos útján, a megbocsátás és a szelídség keresztyállalásával. Nem szépen csengő szavak ezek, hanem sokszor nagyon súlyos valóságok, mint a durván ácsolt két gerenda a Golgotán.

Bencze András

*Királyi zászló jár elől, Keresztfa titka tündököl,
Melyen az élet halni szállt, S megtörte holta a halált.*

*Kegyetlen lándzsa verte át Gonosz vasával oldalát, S
mely szennyet, vétket eltörölt: Belőle víz és vér ömölt.*

*Az ősi jóslat, im, betelt, Mit a hű Dávid énekelt: "Az Úr, hall-
játok, nemzetek, Kereszten trónol köztetek."*

*Rajtat tündöklök, drága fa, Királyi vérnek bíbora. Ó, vá-
lasztott jeles faág, Ki szent testét karoltad át!*

*Világ bűnének zálogát Te hordoztad, te boldog ág. Az el-
lenség gonosz fejét Megváltónk rajtat zúzta szét.*

*Szentháromság, dicsérjenek, Üdvösség kútja, mindenek!
Legyen győzelmünk, add meg ezt, A diadalmas szent kereszt!*

(Evangélikus énekeskönyv: 189. ének)

Ugrás a sötétbe

Lelkészi jelentés a 2010. évről

*Jézus mondja: ne nyugtalankodjék szívetek!
Higgyetek Istenben és higgyetek énbennem!
Jn 14:1.*

Nagytszeteletű Egyházközségi Közgyűlés!

Sören Kierkegard használta ezt a képet a hitre: Ugrás a sötétbe. Hogy találó-e a hasonlat, vagy sem, nem annyira elméletek igazolják vagy cáfolják, hanem az az életkörnyezet, amely körülvesz minket. Mert bizonyosan vannak olyan élethelyzetek, amikor hinni valóban azt jelenti, hogy a sötétbe ugrunk: elrugaszkodunk, és nem tudjuk, hová érkezünk. Csak a hívó szóba vetett hit lendít az ugrásra. Más helyzetben pedig a már látott útra kell bizalommal rálép-nünk. Akár látható előre utunk, akár teljesen ismeretlen felé kell haladnunk, mindkét esetben a hit engedelmisségére van szükségünk. Erre bátorít Jézus szava, az előző év ígéje: Ne nyugtalankodjék szívetek! Higgyetek Istenben és higgyetek énbennem!

Mennyire nekünk szóló szavak ezek! Milyen szükségünk volt erre a szóra!

Környezetünk

Minden évszak rémisztett a maga szeszélyeivel. Téli fagyok, földrengés Haitin és árvizek itthon, meg nem szűnő belvizek, hideg, esős nyár, újabb árvíz, vörösiszap-áradat. Gyümölcs alig érett az idén. S gazdaságunk? Azt mondták, a válság nehezen túl vagyunk. De egyre több vállalkozóról hallom, hogy leépít vagy csődöt jelent. Többen a gyülekezetből is tartósan munka nélkül maradtak. Ha ezekre az eseményekre gondolok, csodálkozom, mennyire nekünk szólóak Jézus bátorító szavai!

A politikai téren tavasszal tele voltunk izgalommal.

Marad-e a régi, nyolc éves rendszer a bevallottan hazugságra építő, az országot a válságban magára hagyó, értékeket felemészítő uralmával, vagy új időszámítás kezdődhet.

S vajon az új tényleg más lesz-e? Nemcsak szlogenjeiben, hanem abban is, hogy a vezetés az ingyenélőket, a képmutatókat még sleppjében sem tűri meg. Vajon a köztársasági elnök cseréje, a leendő Alkotmány sietős, eddig nem túl széleskörű formálása, az AB hatáskörének szűkítése a demokráciát erősíti-e vagy éppen veszélyezteti? Ma még ezekre a kérdésekre nem tudhatjuk a választ. Izgalommal tekintünk előre. Jézus szava hát ebben a vonatkozásban is megszólít minket. Milyen szükségünk van erre a szóra! Ezek a szavak nemcsak nyugtatgatnak – az is jól esnék ilyenkor –, hanem útmutatást is adnak. S az elmúlt esztendőben igyekeztünk is figyelni Jézus szavára, engedelmeskedni neki.

Közösséget építő szó

Szükségünk volt Jézus bátorító szavára magunk miatt is. Az év elején Baranyi József tiszteletbeli gondnokunk és felesége váratlan halála miatt álltunk zavartan. Jézus emelte fel tekintetünket, hogy az ő feltámadását látva, a halált legyőző Jézusban bízva megbékéljünk, és egymást a hitben megerősítsük.

Az ökumenikus imahét és a teremtés hete alkalmain, a 72 óra kompromisszumok nélkül ifjúsági jótékonyági akción a különböző felekezetűek együtt örültünk annak, hogy összetartozásunk Istenben és Jézus Krisztusban gyökerezik, és ezért egymástól elválaszthatatlanok vagyunk, sőt gazdagíthatjuk egymást a nekünk adott ajándékokkal. Ökumenikus vonatkozásban is igen jelentős énekkarunk szolgálata, hiszen gyakorta énekelnek a református illetve a baptista és a katolikus kórusokkal együtt.

Itt említem meg, hogy énekkarunk 2011-ben ünnepli fennállásának 25. évfordulóját. Ezért a negyed századért ad hálát kórusunk az ősszel készült hangfelvételével. Mi pedig köszönetet mondunk Csekéné Bányai Erzsébet énekkarvezetőnk fáradhatatlan munkájáért.

Nyáron finn testvérvárosunk és testvérgyülekezetünk, Kemi küldöttségét fogadtuk, és megtapasztaltuk, hogy nyelvi, kulturális határok ellenére a közös hit, az egymás felé forduló nyitottság erős közösséget teremt. Ezekben az eseményekben, hisszük, Jézus teremtett közösséget. Nem átmeneti, néhány napra szóló élményt, hanem azóta is élő kapcsolatot. A „higgyetek énbenem” azt is jelenti, hogy belesimulunk Jézus közösséget teremtő akarataiba.

Sajnos a schwäbisch gmündi fiatalok látogatása elmaradt az ottani ifjúsági vezető személyének változása miatt. Ez a látogatás még ebben az évben sem valósul meg, idén talán kisebb gyülekezeti delegáció érkezik tőlük hozzánk.

Szociális közösségvállalás

Az előző év tavaszán hoztunk megerősítő határozatot arról, hogy a tervezett Családi Napközit elindítjuk. Ez a döntésünk igazi „ugrás a sötétbe” volt. Ismertük ugyan a rendelkezéseket, gyülekezetünkben többen végeztek tanfolyamot családi napközi vezetésére, tudtuk anyagilag is kalkulálni ennek a szolgáltatnak költségvetését, biztonságunkat mégsem az adta, hogy mi mindenre fel vagyunk készülve, hanem az a bizonyosság, hogy ennek lehetőségét az Úrtól kaptuk. Sok imádság, személyes mérlegelés, közösségi döntés előzte meg ezt a feladatvállalást, amely augusztus elsejével indult el, Kissné Kárász Rózsa és Szebek Ágnes vezetésével működik, és ma már öt gyermek teljes időre és kettő részídőre iratkozott be.

Ez a döntésünk több más következményt is hozott magával. Havasi Albertné irodai munkáját egyre nagyobb arányban elhagyva végez kisegítő munkát a Kuckóban, Pethő Judit beosztott lelkész pedig átadta lakását a Kuckó számára, és a Távirada utcai volt irodában kapott otthont. Köszönjük az Egymásért Élni Alapítvány ehhez nyújtott támogatását.

A Családi Napközi ma már túl van három hivatalos ellenőrzésen, az elmúlt esztendő zárszámadásán, és minden tekintetben látható: valóban megállta a helyét. Hálát adunk Istennek, aki hívott bennünket erre a szolgálatra, aki Szentlelkével a hit bátorságát adta nekünk arra, hogy elinduljunk. Kérjük további vezetését is, mert akkor haladunk célunk felé.

A közösségvállalás egyik területe az evangélikus temető.

A pénzügyi beszámolót hallva azt vélhetjük, jó gazdasági vállalkozás a temető. NE feledjük Nagy Sándor temetőgondnokunk igemotóját: „vigasztalni másokat azzal a vi-

gasztalással, amellyel Isten vigasztal minket.” A temető fenntartásával szeretnénk közösséget vállalni gyászoló testvéreinkkel, és őket erősíteni a hitben.

Anyagi közösségvállalás

Ebben az évben alapítványunk és gyülekezetünk sokféle gyűjtést szervezett: az árvízkárosultaknak, a vörösiszap kárainak enyhítésére, folyamatosan gyűjtünk a gyülekezetünkben élő munkanélküliek számára. A károkhoz képest kicsiny összegek ezek, mégis jelzés értékűek, hogy felelősök vagyunk az elesettekért. Ugyanezért vállalunk étkeztető szolgálatot a Krízisközpontban, lelkipásztori jelenlétet a szociális otthonokban, és hívásra kórházban illetve börtönben. Két alkalommal indult útnak egy-egy kicsiny csapat Devecserbe, hogy a kármentesítésben odaadó munkával, a házigazda figyelmességével vegyen részt. Mert hinni Jézusban azt is jelenti, hogy vele együtt a kicsinyek, az elesettek mellé állunk.

Lelki közösség

Ezen kívül végeztük az egyházi közösségekre jellemző küldetésünket is. Az istentiszteletek, a különböző közösségi alkalmak, a családi eseményeken való részvételünk, a hitoktatásunk mégsem belterjes dolog. Bátorító hallani a személyes beszámolókat arról, milyen erőt adott, az újrakezdés lehetőségét biztosította a hirdetett ige, a közösség ereje. Megelőzés – így neveznék ezt társadalmi nyelven. S tényleg felemelő látni, hogy családok, szülők és gyerekek, együtt jönnek templomba, hogy barátokká válnak, akik együtt vesznek részt bibliaórákon, és hogy kamaszokból érett, értékeket formáló felnőtté válnak fiatalok.

Reméljük, hogy miközben Jézusban bízva igyekszünk betölteni küldetésünket, templomunkból és közösségeinkből az igazságosságra érzékeny, közösségben együttműködő, erős értékrenddel bíró, aktív emberek lépnek az utcára.

Néhány adatot azért hadd mondjak: Az elmúlt esztendőben huszonegy keresztelő volt, öten konfirmáltak – mind felnőttek –, kilenc esküvő zajlott templomunkban, és 21 alkalommal álltunk koporsó mellé. Összesen 162 istentiszteletet tartottunk vasárnapokon és ünnepnapokon, hatvanhét hétköznapi vagy más jellegű istentiszteletünk volt, és nyolc zenés áhítaton vehettünk részt. Székesfehérvári istentiszteleteink látogatottságának átlagos száma – ha a téli, dupla istentiszteleteket egynek számítjuk – száz fölött volt, Fehérvárcsurgón tíz fölött, a szórványokban pedig öt fő. Fehérvárcsurgón 52 alkalommal, Székesfehérváron 124 alkalommal, a szórványokban 37 alkalommal tettünk családlátogatást, 91 esetben pedig lelkipásztori beszélgetést folytattunk a lelkészi hivatalban.

Gyülekezetünkben heti rendszerességgel működik a hittanóra óvodás kortól konfirmációig, a dolgozók bibliaórája: az Elmaradt hittanórák, a gyülekezeti bibliaóra, két csoportban az ifjúsági óra, az énekkar, az imaközösség és a missziói kör. Kéthetente munkatársi megbeszélést tartunk, havonta találkozik a nyugdíjas klub, az irodalmi kör és a Házaz Hétféje két csoportja. Ez azt jelenti, hogy gyülekezetünkben tizenegyféle kisközösség működik!

Hadd köszönjem meg a hitoktatást végzők szolgálatát, közülük külön kiemelve Mayer Károlyné, Ági nénit, aki be-

tegsége miatt nem tudta tovább vállalni a szolgálatot. Kívánunk neki mielőbbi gyógyulást. Ugyanakkor szeretettel köszöntjük ismét a szolgálók között Szenté Enikőt, akire a Szentlélek áldását kérjük. A gyermekek közti szolgálathoz tartozik a vasárnapi gyermekbibliai kör és a nyári tábor is. Isten iránti hálával gondolok azokra a szülőkre, asszonyokra, akik ezekben fáradoznak. S köszönöm a közösségvezetőknek is a szolgálatát.

A csoportok működéséről, gyülekezetünk életéről számol be a Gyülekezeti Hírmondó: évenként négyszer jelenik meg, és az alkalmap ismertetésén túl lelki-szellemi táplálékot is nyújt az olvasóknak. A Hírmondót minden egyháztag megkapja ingyenesen – közel hétszáz példányt küldünk ki. Azt reméljük, hogy ezáltal azokat is erősítjük, bátorítjuk a Jézus-követésre, akik nem tartoznak szorosan közösségünkhöz. Ezzel lehetőséget nyújtunk nekik arra is, hogy amikor szükségük lesz rá, ide találjanak, és közöttünk ott-hont leljenek.

Hadd hívjam fel a figyelmet gyülekezetünk honlapjára is, amelyen a Hírmondó anyaga, programjaink, az igehirdetések megtalálhatók, képeket látunk templomunkról és gyülekezeti életünkről.

Anyagi dolgaink

Pénzügyi jelentésünk világosan mutatja, hogy egyházközségünk pénzkészlete alaposan lecsökkent. Igaz, az esztendő elején már így készítettük a tervet, azzal a meggyőződéssel, hogy a családi napközire szánt beruházásunk a következő esztendőben majd könnyíti a költségvetésen azzal, hogy az épület rezsijének fizetésében részt vállal.

Idei költségvetés-tervezetünk mutatja, hogy ebben az esztendőben már el szeretnénk érni azt, hogy pénzállományunk tovább nem csökken. Reméljük, hogy a 2012-es esztendőben pedig már növekedni is fog. Ez napi imádságunkban is szerepel, s éppen az imádság által megerősítve és biztatva vagyunk képesek arra, hogy bölcs döntéseket hozzunk, és a jó célok megvalósulásáért fáradságot nem ismerve munkálkodjunk.

Bizonyos vagyok abban, hogy testvéreink évek óta látják, mennyire pontosan, átláthatóan kezeljük egyházközségünkben a pénzt, mennyire törekszünk annak jó felhasználására, ezért adományait és az egyházfenntartásra fizetendő összegeket szeretettel és szívesen adják.

Pénzügyi dolgainkról megemlékezve szeretnék ezúttal is köszönetet mondani Gyurkovics Ferencné testvérünknek, aki ez esztendőben adta vissza pénztárosi megbízását családi okok miatt. Közgyűlésünk Kocztur Klárát választotta meg pénztárosnak. Áldja meg az Úr az ő munkáját, adjon hozzá tisztánlátást, pontosságot, türelmet és jó egészséget!

Itt kell említenem azt is, hogy könyvelőnk, Nagyné Lang Julianna testvérünk a folyó esztendőben – munkahelyi elfoglaltságai miatt – már nem tudja folytatni szolgálatát. Köszönjük eddigi áldozatkész és felelősségteljes munkáját. Reméljük, hogy később vissza tud majd térni ebbe a feladatkörbe, és hitét, szakértelmét gyülekezetünkben is kamatoztatja.

Erre a feladatra még keressük a megfelelő megoldást. Több vonalon elkezdünk érdeklődni, de még nem látjuk a

továbbiakat. Ugrás a sötétbe...

Őszi események

Az elmúlt nyáron három és fél hetet tölthettem a Martin-Luther-Bund szervezésében, egyházkerületünk küldése alapján a németországi Erlangenben német nyelvtanfolyamon. Erről az utamról, a Martin-Luther-Bund szolgálatáról a novemberi szeretetvendégség keretében számoltam be, és akkor adtam át a Martin-Luther-Bund ajándékát, a kórházi úrvacsora-készletet, amelyet a szeretetotthonokban és Agárdon végzett istentiszteleteinken is használunk. Szeretnék köszönetet mondani azoknak, akik ezt a nyelvtanulást lehetővé tették: Ittész János püspök úrnak, illetve Pethő Judit és Fehér Károly lelkésztestvéreimnek.

Erlangeni utam miatt a presbiteri munkaévet kezdő csendesnapunkat szeptember végén tudtuk megszervezni. Balatonvilágoson voltunk együtt. Vendégünk Lázár Attila énekszerző volt, aki mély hitével minket is Jézus követésére bátorított.

Az év folyamán egyre többször került szóba, hogy Ittész János püspök, betöltve 67. életévét, egyházi törvényeink rendje szerint nyugdíjba vonul. Ősszel elkezdődött a püspökjelölt állítás folyamata. Novemberben ismertté lett, hogy egyházkerületünk engem is jelölt a püspöki hivatalra. Miután nemcsak jelölést kaptam, hanem sokan megkerestek azzal, hogy mindenképpen vállaljam is el, és ezt a kérdést Isten színe elé vittem, családommal, legközelebbi munkatársaimmal, barátaimmal alaposan átbeszéltem, végül elvállaltam a jelöltséget. Nehéz döntés volt ez, hiszen esetleges megválasztásom esetén szolgálatomat Győrben folytatom. A gyülekezettel megélt kölcsönös szeretetünk, amelyet különösen megmutattak ötvenedik születésnapomon tartott felejthetetlen ünnepen, erős kötődést jelent.

A jelöltség elvállalása megint „ugrás a sötétbe”, a hit engedelme volt, s hiszem, hogy a választás bármilyen eredményt hoz is, benne Isten jó akarata érvényesül, és újból megtapasztaljuk, hogy a Léleknek való engedelmeség mindig áldást terem.

Amikor gyerekkoromban szüleim elküldtek a szomszéd kis boltba, sohasem mentem egyedül. Mindig valamelyik testvéremmel együtt indultunk el. A tanítványokat is kettesével küldte ki Jézus, hogy hirdessék az igét. Az engedelmes hit útját járni is könnyebb közösségben. Hálás vagyok Istennek lelkésztársaimért, munkatársaimért, akikhez egyre erősebb baráti szál is köt. Hálás vagyok Istennek családomért, akik ebben a szolgálatban nemcsak támogatnak, hanem együtt fáradoznak velem.

Kívánom gyülekezetünk minden tagjának, hogy az engedelmes hit áldásait tapasztalják meg. Akkor is, amikor ez a hit „ugrás a sötétbe”. S kívánom, hogy mindig legyen valaki a testvérek mellett, aki ebben az engedelmeskedésben támaszt, bátorítást ad. Mi, lelkészek, készek vagyunk arra, hogy ilyen támaszt nyújtsunk mindenkinek.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

Erős vár a mi Istenünk!

Bencze András

Beosztott lelkészi jelentés a 2010. évről

Tisztelt Presbitérium! Tisztelt Gyülekezeti Közgyűlés!
Tisztelt Gyülekezeti Hírmondót Olvasók!

Beosztott lelkészi jelentésemet a Jeruzsálemen kívüli miszsió elindulásával kezdem az Apostolok Cselekedeteiről írott könyv nyolcadik fejezetéből, a negyedik és nyolcadik versekkel:

„Akik pedig szétszóródtak, elmentek és hirdették az igét [...] és nagy öröm volt abban a városban.”

(ApCsel 8,4.8)

Akkor hangoznak el ezek az igék a Szentírásban, amikor István vértanú halála után az első Krisztus-követők közül sokan elhagyják Jeruzsálemet a kezdődő üldözések miatt. Furcsa módon ez az első miszsiói munka kezdete. Mivel kényszeredetten elindultak otthonukból, vitték magukkal az örömhírt, az evangéliumot. Így volt nagy öröm ezekben a városokban, az örömhír nyomán.

Komolyan foglalkoztat ennek az örömnak a kérdése. Mekkora öröm van ebben a városban/faluban – Székesfehérváron, Fehérvárcsurgón, Agárdon és Sárosdon? Mennyire élő és ható az evangélium? Hány és hány helyzetet nem vettem észre, amikor hirdetni kellett volna a megfeszített és feltámadott Jézust, Isten Fiát, de nem tettem meg! Hány és hány olyan helyzet van, amikor megtettem, de úgy látom, hogy nem szökkent számba a mag! Ilyenkor persze tudom, hogy a megtérítés Isten feladata és privilégiuma, nem pedig az enyém. Én az vagyok, aki róla beszélek, de az ő ajándéka a hozzá való megtérés. De hogy le tud törni a saját – látszólagos – eredmény nélküli munkám! Nap mint nap megvívom ezt a harcot: én csak hirdessem az örömhírt ezekben a városokban és falvakban, Isten pedig majd adja Szentlelkét ott és akkor, amikor ő jónak látja. Azonban hálát adok Istennek azért, hogy elmondhatom: vannak emberek, akiket látom, hogy megérint az öröm híre! Érdemen felüli megtiszteltetés részesnek lenni ebben. Mielőtt azonban rátérek az elmúlt év eseményeire, az örömhírhoz még egy fontos momentum tartozik. Saját írásomban a legfontosabb. Az elmúlt évben is új és új lendületet kaptam én magam is abban, hogy az öröm híre ott lakik bennem. Újra és újra megharcoltam benne harcaimat és Isten soha nem maradt el mellőlem. Hála és dicsőség ezért neki!

Lelkészi jelentésem folytatásában településenként számolok be arról, hogy hol hogyan hangzott az örömhír.

Fehérvárcsurgó - ez túlságosan mozgalmas év margójára
Tavalyi évünk a megpróbáltatás és a kipróbáltság éve volt. Miután egykori albérlőink nyomán komoly problémák merültek fel, leánygyülekezetünk anyagilag nagy gondba került. Üres pénztárral és egy felújításra váró lakással adódott a megpróbáltatás maga. A kipróbáltság emberfölötti küzdelmét pedig ebben a helyzetben a helyi csurgai hívek és a székesfehérváriak együtt vívták meg. A helyiek közül sokan a szokottnál hamarabb befizették az egyházfenntartói járulékot, illetve voltak olyanok is, akik még előlött is adományt fizettek be helyi pénztárunkba. A székesfehérvári gyüleke-

zet tagjai kétféle módon segítettek: egyfelől többen is kétkezi munkájukkal jöttek felújítani a lakást (a helyiekkel, valamint barátaimmal együtt összesen negyven ember segített!), másfelől énekkarunk itt tartotta egynapos edzőtáborát és zenei áhítatát, így komoly adományt tudott nyújtani számunkra. Ez a felújítás és tereprendezés tette lehetővé, hogy táborozás céljára tudjuk használni épületeinket. Így kaptunk további támogatást a sárkeresztúri és szabadegyházi református hívektől, akikkel a sárosdi szórványból ápolunk közeli jó kapcsolatot. Helyi presbitériumunk határozata alapján az idei év őszéig táborozásra igyekszünk hasznosítani az épületet, majd a tapasztalatok alapján döntünk a folytatásról.

A hittanórák négy csoportban zajlottak az elmúlt évben: a helyi óvodában, valamint gyülekezeti házunkban az alsósoknak és a felsősöknek, illetve ösztől három konfirmandusunknak. Összesen 52 alkalommal történt látogatás, 52 istentiszteletet és 1 temetést tartottunk, valamint egy alkalommal rendeztünk gyülekezeti napot az ősszel, Szarka István esperes úr és a Süller család vendégszolgálatával. Ennek témája egyben felvezetése is a havi rendszerességgel tartott „Isten nekem...” c. sorozatnak, ahol egy-egy meghívott vendégünket arra kérjük, hogy fejezze be a fenti mondatot, és ebből kiindulva pódiumbeszélgetést tartunk. A két és fél évvel ezelőtt elindított, majd 2010. januárjában újra beadott templom felújítási pályázatról még mindig nem tudunk eredményt. Templomunk helyzete azonban sajnos változott: a február eleji földrengés több helyen is megrongálta épületünket. Aggódva és bizakodva várjuk a biztosító folyamatban lévő felmérését, valamint a pályázati eredményt.

Sárosd – az előző évben elkezdett munka folytatásáról

Az egyes vidéki területek közül mindig egy-egy területet emelek ki, ahová aktuálisan fokozottan odafigyelek. Fehérvárcsurgó a fent említett okok miatt a 2010-es év közepén vált ilyen fókuszponttá, az előző évben pedig Sárosd kapta meg ezt a kiemelt figyelmet és koncentrált munkát. Ezt még Szabó István helyi plébánossal és Donatin Tamás sárkeresztúri református lelkésszel együtt kezdtük el. Megtápasztaltuk azt, hogy összefogással hatványozottan tudjuk hirdetni az örömhírt ebben a nagyközségben. Tartottunk közösen ökumenikus imaestéket, ádventi sorozatot, valamint gyülekezeti napot, amikor Simon András grafikus-költőt hívtuk meg, illetve fehérvári gyülekezetünk énekkara is szolgált ekkor. Velük együtt százötvenen voltunk együtt. Erre, valamint egyéb célokra a Fejér-Komáromi Evangélikus Egyházmegyétől miszsiói célra 145.000 forintot nyertünk. Ezen felül egyházmegyénk 310.000 forinttal támogatta az általunk is használt református templom ablakcseréjét. Ez után a munka után idén tavasszal végzünk még majd meszelést közösen a templomban.

Júniustól közös protestáns bibliaórát is tartottunk kéthetenként, felváltva Sárosdon és Szabadegyházán. (A bibliaóra eredetileg a szabadegyházi reformátusok köre volt, amit a beleegyezésükkel tartottunk felváltva hol itt, hol ott.) December közepe óta azonban a bibliaóra újra csak Szabadegyházán kerül megtartásra, csak a reformátusoknak. Ennek két oka van. Egyfelől a sárosdi református és evangélikus gyüle-

kezeti tagok nem voltak megmozgathatóak ehhez olyan szinten, hogy érdemes legyen folytatni ezeket az alkalmakat, másfelől Donatin Tamás lelkész augusztus végétől más gyülekezetben folytatja tovább munkáját, állása pedig jelenleg még betöltetlen, így a bibliaórát gyakorlatilag néhány hónapig egyedül tartottam, többnyire tiszta református közösségnek.

Agárd – a még gyermekcipőben járó házi bibliaóra és a mostani „fókuszpont”

Agárdi szórángyülekezetünk a legkisebb gyülekezeti részünk. A helyi közösséget megismerve kialakult bennem annak a terve, ami öszre öltött alakot: házi bibliaórát kezdünk, havi rendszerességgel. Öten-heten jövünk össze ilyenkor és nagyon élénk beszélgetések alakulnak ki az úgynevezett „Finn káté” egy-egy fejezete kapcsán. Annyira élénkek ezek az alkalmak, hogy befejezni sohasem tudjuk őket, csak abbahagyni – több óra után –, mert „már tényleg nagyon késő van”. Különösen hálás vagyok azért, hogy egyfelől egy alapvetően Fehérvárra járó, de a közelben lakó gyülekezeti tagunk minden második héten ide jár Agárdra istentiszteletre, illetve hogy lelkes motorja ennek a körnek is. Másfelől különösen hálás vagyok azért a házaspárért, akik otthonukba engednek bennünket ilyenkor, láthatóan nagyon szívesen. (Persze a sor még folytatódik, mert hálás vagyok azért a házaspárért is, akik újra létrehozták az itteni közösséget évekkel ezelőtt és azóta is vállukon tartják, aztán azért a fiatal testvérpárért, akik rendszeresen jönnek, aztán azokért a gyülekezeti tagokért, akik néha eljönnek, és így tovább...)

Az idei, 2011-es év elején Agárd (Gárdony, Dinnyés, Velenec, Kápolnásnyék) lett a fókuszpontom, amire koncentráltan is odafigyelek. Harminc címre küldtem ki látogatást kérő levelet, és szép számmal érkeznek a visszajelzések. Néhány számot pedig összességében a szóránra is szeretnék megemlíteni: összesen 47 alkalommal tartottunk Sárosdon és Agárdon istentiszteletet, valamint 37 látogatás történt a szóránnyterületeken.

Székesfehérvár – egy egészen más helyzetben szolgálva

Fehérvári anyaggyülekezetünk különös terület jelent számomra. Egyfelől itt végzem minden olyan adminisztratív, illetve előkészítő munkámat, ami a vidéki területeinket, illetve anyaggyülekezetünket érinti, másfelől itt esketek, keresztelek és temetek. Lényemhez közel álló szolgálatok ezek, amiket örömmel és szolgálatra készen végzek.

Az elmúlt évre nézve pedig boldogan gondolok azokra a látogatásokra, amik ebben az időben történtek. Örömmel és lelkesen vártak mindenhol, ahol személyes megszólításomat, telefonhívásomat vagy leveletem elfogadták egy látogatásra. (Az utóbbi levelek az ebben a 2011-es évben esedékes jubiláns konfirmandusok felkeresését jelentik.)

Október közepétől – közös megbeszélés alapján – Bencze András principálisom vette át az egyetemista ifjúság vezetését. A fiatalokkal azóta is több programon voltam: hogyha úgy alakul, beugrom András helyett, de közösen készülünk most is farsangozni, aztán nyáron majd táborozni. Azt az időt és energiát, amit eddig az ifjúsággal töltöttem, többnyire látogatásokra fordítom.

Az elmúlt év eseményei közé tartozik a Kuckó Családi Napközi elindítása is. Mivel többféle elbeszélésben is hallottam, hogy ennek kapcsán hogyan is költöztem ki a parókiáról, a lelkészi jelentés hivatalos keretei között szeretném megosztani mindenkiel azt, hogy senki sem kérte tőlem azt, hogy ajánljam fel a szolgálati lakásomat erre a célra. Saját indítástból, mindenkit meglepve jelentettem be ezt az elhatározásomat. Nem tudtam úgy élni a lakásban, hogy közben tisztában voltam vele: a családi napközi nem tud elindulni. Isten azonban megígérte nekem még a bejelentés előtt, hogy ha én nem is tudom, hogy mit csináljak, az ő áldása van ezen, és kettőnk közül legalább ő tudja, hogy mit csinál. Ezután a felajánlás után a lakás kasszobájába költöztem be. Amikor azonban láttuk, hogy ez nem átmeneti állapot lesz, illetve már ténylegesen láttam, hogy mit jelentene együtt élni a napközivel, elfogadtam alapítványunk felajánlását, hogy költözzem át az egykori Távirada utcai gyülekezeti irodába. Minden kellemetlen következményével együtt ugyanígy döntenék most is. Senki ne gondolja azonban, hogy glóriás szent vagyok! Időnként emlékeztetem Istent, hogy mindegyik döntésemnél azt ígérte, kettőnk közül legalább ő tudja, hogy mit csinál...

Az előttünk álló időszak pedig pontosan úgy néz ki, mint amikor Isten fogja megmutatni, hogy ő tudja, mit csinál.

A jövő kérdése gyülekezetünkben nemcsak Bencze András principálisom szolgálatára nézve kérdés, hanem saját parókusi alkalmassági vizsgálatom miatt is. Ez a vizsga/vizsgálat a püspökváltás miatt bizonytalan ideig kitolódik, így a kérdőjelek és variációs lehetőségek száma megnövekedett számomra, és így a gyülekezet számára is, a püspökválasztás eredményén felül. Szem előtt azonban mindig az adott nap, illetve adott időszak tennivalóit tartom. Igyekszem úgy végezni munkámat, hogy tudom: a gyülekezet még mindig rám is van bízva. Nem tologatom ki a feladatokat arra az időre, mire eldől a „hogyan tovább”. Isten segítsen abban, hogy áldottan tudjak élni ezzel a megtisztelőn terhes, de áldott elhívással! Tavalyi lelkészi jelentésem a következő ígéremmel építettem fel: „*Maradj jövevényként ebben az országban, én pedig veled leszek, és megáldalak.*” (Imáz 26,3) Akkor szerepelt ez az íge az Útmutatóban, amikor ide kerültem a gyülekezetbe 2007. nyarán. Várom Isten útmutatását, hogy meddig szól a „Maradj!”. Bár-hogyan alakuljanak ezek a mostani kérdőjelek, mindannyiunk feladata az, hogy hirdessük az evangéliumot, hogy nagy öröm legyen rajtunk!

Jézus megtartó kegyelme legyen velünk a 2011. esztendőben is!

Soli Deo Gloria!

Pethő Judit
beosztott lelkész

Felügyelői jelentés a Székesfehérvári Evangélikus Egyházközség 2010. esztendejéről

Tisztelt Közgyűlés, Kedves Testvérek!

„Múlik a sötétség és már fénylik az igazi világosság” (1.Jn. 2,8) Hazánkban az elmúlt években hatalmas politikai változások és természeti katasztrófák történtek. Megbukott egy hazugságokkal, a korrupció hálójával átszőtt politikai rendszer, amely a kereszténység visszaszorítását célzó, történelmi egyházakat sújtó támadásokkal is operált. A választópolgárok döntő többsége változást követelt, amely földrengésszerűen következett be. A romok felmérése, az adósságsapdával való szembesülés, az azonnali csőd elkerülését célzó intézkedések mellett meg kellett küzdenie e kormánynak a bel és árvizekkel, a tornádószerű viharok károkozásával, az ipari iszapkatasztrófával. Az új kormány felvette a harcot a munkanélküliség, a devizában eladósodott nép keserű problémája ellen, és ezek mellett meg kell küzdenie a politikai ellenfelek napi nemtelen támadásával.

„Egymás terhét hordozzátok, és így töltsetek be a Krisztus törvényét” (Gal 6,2)

Ebben a társadalmi változásban, a katasztrófák, a nehézségek ismeretében élte mindennapjait gyülekezetünk. Visszaemlékezve az elmúlt évre, hála és öröm van bennem mikor ezt az igét olvasom, mert gyülekezetünk hordozta a szenvedők és kiszolgáltatottak terhét imádságban, az istentiszteleti és közösségi alkalmakon lelkeszünk vezetésével, két alkalommal az iszap által elöntött Kolontáron segítettek önkéntes munkával gyülekezeti tagok, presbíter testvéreink.

A templomban külön perselyben gyűjtött gyülekezetünk a Haiti földrengéskárosultak, a kolontári iszapömlés áldozatainak, az árvízkárosultaknak és a munka nélkül maradt gyülekezeti tagjainak megsegítésére. 342 ezer forint céladományt utaltunk a fenti célokra gyűjtő számlákra. Köszönet Istennek, hogy megszólította testvéreinket, akik átértékelték a szenvedők fájdalmát és készek voltak az áldozatvállalásra.

„Az Isten iránt való bizalmunk azt jelenti, hogy ha valamit az Ő akarata szerint kérünk, meghallgat minket.” (1 Jn 5,14)

A gyülekezeti közgyűlésen 2009. október 25-én született döntés arról, hogy kisgyermekek gondozásában és idősek szociális ellátásában vállal szolgáltatást evangélikus közösségünk. Szebik Attila által elkészített sikeres pályázaton nyert 700.000 Ft-ot és Kissné Kárász Rózsa 7 hónapon át tartó előkészítő munkájának köszönhetően létrejött a „Kuckó” Családi Napközi az egyházközségünk fenntartásában. A személyi és tárgyi feltételek 2010. augusztusától kezdődően tették lehetővé, hogy a gyülekezeti házunk első emeletén a beosztott lelkeszi lakásban elindulhatott a „CSANA”. Decemberben már 6 gyermekre növekedett létszámmal 1-3 éves korú csemeték népesítették be a „játsszóházzá” varázsolt tereket. Szebik Ágnes gondozó nagy türelemmel, szeretettel, ének-zenei foglalkozással varázsolja el a kis „törpéket”. A gondozásban és a kisegítő munkában Havasiné Julika segít, aki az irodai munkáját cserélte fel a gyermekszolgálatra. Az adminisztrációt, a beszerzéseket Kissné Rózsa tartja kézben, tárgyal a szülőkkel, az ellenőrző és engedélyező hatóságokkal, és szabadságok, betegsé-

gek esetén pedig helyettesíti a gondozót. Missziós szolgálatot vállaltak, mert az idejövő gyermekek és szülők többsége nem a gyülekezetünkhöz tartozó, de nyitott, érdeklődő. Reménységünk, hogy Istennek tetsző, jó úton járunk és a Kuckó Családi Napközi ebben az esztendőben megerősödhet, hírnevet szerezhet, stabil gazdasági talpra állhat.

„Amit pedig szóltok vagy cselekesztek, mind az Úr Jézus nevében tegyétek, hálát adva az Atya Istennek Őáltala.” (Kol 3,17)

Az elmúlt esztendőben négy alkalommal tartottunk presbíteri értekezletet, két alkalommal közgyűlést. A februári presbíteri és a március eleji közgyűlés az előző 2009. évi zárszámadással és a 2010. évi költségvetés tervezésével foglalkozott, valamint az évenként elmaradhatatlan beszámoló meghallgatásával és elfogadásával.

A megüresedett tisztségviselői és presbíteri helyek betöltésére a jelölések utáni választásra 2010. április 18-án került sor a közgyűlésen. Másodfelügyelőnek Prépost Károly, pénztárosnak Kocztur Klára, presbíternek Strobl Róbert, pót-presbíternek Kóródi István testvérünket választottuk meg. Beiktatásukra a pünkösdi ünnepi istentiszteleten került sor.

A korábbi pénztáros, Gyurkovics Ferencné Ani hűséges szolgálatát, precíz, igényes munkáját a közgyűlés keretében az elnökség méltatta és köszönte meg. Isten áldja további életét és szolgálatát.

Augusztus 4-én a presbitérium döntést hozott a „Kuckó Családi Napközi” beindításáról, gyülekezeti fenntartású működésről, és két munkahely létesítéséről szeptember 1-i hatánappal. A hagyományos évkezdő kihelyezett presbíteri és munkatársi alkalom szeptember 24-25-én Balatonvilágoson került megrendezésre. Mintegy 35 fő részvételével a vízparti ingatlanon kellemes időben, gazdag program adott lehetőséget a gyülekezeti közösségnek kikapcsolódásra, ismerkedésre, tervezésre és hitmélyítő elcsendesedésre.

A november 25-én megtartott presbíteri alkalmon a Családi Napközi költségvetésének a gyülekezet éves költségvetésébe történő illesztése, módosítása történt a törvényi előírás alapján. A bevétel 1649 ezer, a kiadási tételek 1677 ezer forinttal módosították a februárban elfogadott költségvetés adatait.

A presbíteri gyűlés után kötetlen találkozón beszélgettünk Gyóni Andrásal a terület önkormányzati képviselőjével az evangélikus gyülekezetünk életéről, terveiről.

„Jól vigyázzatok hogyan éltek, ne esztelenül, hanem bölcsen, kihasználva az alkalmas időt.” (Ef 5,15-16)

Szomorú szívvel vettünk búcsút 2010. február 17-én Baranyi József tiszteletbeli presbíter, korábban gondnok testvérünkötől, akit felesége követett a mennyei útra. Józsi bácsi hűséggel és szakértelemmel végezte feladatait a gyülekezetben. Kedves, mosolygós optimista családsterető lényét örökké szívünkbe zártuk. Az Úr szeretete övezze Őket az örök hazában.

A gondnokságban utódja Pirka Lajos testvérünk is fáradhatatlanul dolgozik a gyülekezeti ingatlanjainak karbantartásában.

A templom és a gyülekezeti helyiségek rendje és tisztasága Sterczér Frigyesné Erzsók érdeme. Temetőnk rendjét, például téki gondozását, a hozzátartozókkal való törődést Nagy Sándor temetőgondnokunknak köszönjük. Hálás a szívünk Istennek, hogy bennük elkötelezett munkatársakat, és látva példájukat, segítő önkéntes társakat is rendelt segítségükre.

Sok költséget takarított meg egyházközségünk a fahíd építésénél, a családi napközi feltételeinek biztosításában végzett asztalos, burkoló, villanszerelő, festő és takarító munkákkal.

Köszönjük az önzetlen segítő szolgálatot Sterczér Frigyesnek, Budahegyi Ferencnek, Bognár Tibornak, Strobl Róbertnek és feleségének Krisztinának, Takács Lászlónak, Szebik Attilának és Áginak, Prépost Károlynak, Pirka Lajosnak, Kóródi Istvánnak, Rummy Imrének és Kissné Kárász Rózsának.

Egész évben lelkiismeretes, precíz önkéntes munkát végeznek azon testvéreink, akik a gyülekezet pénzügyeit, könyvelését, és ezek ellenőrzését végzik. Nagyné Lang Julianna, Koczur Klára, és Göndör Jánosné. Istenünk áldó szeretete ölelje át mindnyájukat és a gyülekezet megbecsülésében részesüljenek mindenkor.

Egyházközségünk éves pénzügyi beszámolója elkészült. Hála a szívünk Istennek, hogy áldozatkész testvéreink befizetéséből a tervezett bevételek kis eltéréssel teljesültek az egyházfenntartói járulék, adomány, perselypénz és céladományok tekintetében. Az összes bevétel az egyházmegyétől kapott és a sárosi templomra fordítandó támogatás összege miatt (545.045 Ft) több lett a tervezettnél. Sajnos ezzel együtt összes kiadásunk is 144.065 Ft-tal lett több, mint a módosított költségvetési tervünk. A tavalyi költségvetésünket a Finn testvérgyülekezet vendéglátása, a halaszthatatlan ingatlan fenntartása felújítási és eszközpótlási költségek, a családi napközi beindításával kapcsolatos költségek miatt 1.610 ezer forintos hiánnyal terveztük. A zárasi adatokból kiolvashatóan kicsit kevesebb lett a hiányunk 1.245 ezer forint, ami súlyos szám, hiszen költségvetésünk majdnem tíz százaléka a hiány. A gyülekezetünk tartaléka alig több mint a banki hitelállományunk.

„Isten nem veszi el tőlünk az élet terhet, de erőt ad a hordozáshoz. (J.H. Newmann)

Mindannyian tudjuk és érezzük, hogy nehéz évek tanúi és elszenvedői vagyunk. Az összekapaszkodás az egymás és Isten iránti szeretet lehet reménységünk. Kötelezettségünk az őseink által megteremtett anyagi és szellemi javak ápolása, fenntartása, gyarapítása. Az elmúlt év megmutatta gyülekezetünk érzékenységet a bajba jutottak megsegítésére. Most kérem, hogy mutassuk meg szeretetünket, érzékenységenket a saját egyházközségünk fenntartására, gyarapítására szolgáló pénzbeli hozzájárulásunkban. Kívülről nem várhatunk állami adományt, segítséget. Kérem azon testvéreinket, akik valami ok miatt nem fizetnek egyházfenntartói járulékot, érezzék felelősségüket e közösség szolgálatáért. Havi 1.000 Ft nem olyan összeg, amit Isten dicsőségére jó szívvel ne tudnánk áldozni. Kérem azon testvéreimet is, akik rendszeresen adakoznak és fizetnek, tegyék meg, hogy 10 %-kal többet dobnak a perselybe vagy utalnak a bankszámlára.

„Egymás terhet hordozzátok és így töltsétek be a Krisztus törvényét.” (Gal. 6,2)

A 2011. évi költségvetésünk bevételi és kiadási oldalán is nagyobb számokat találunk nagyságrendileg 4,5 millióval. Ennek oka: a családi napközi szolgálat költségvetésének összege módosítja a gyülekezet tervezetét. E költségvetést „null szaldóra” terveztük. Reménységünk és bizodalunk, hogy ez csak pozitív irányban térhet el, amennyiben mindannyian cselekszünk ennek érdekében.

Köszönöm mindenható Atyámnak, hogy gyülekezetünkben három lelkész szolgálhat. Fehér Károly nyugalmazott esperes, Karsai bácsi mindig kész a segítségre, szolgálatvállalásra.

Év végén 82. életévét töltötte be. Istenünk áldja meg további egészséggel, derűvel, szeretetben a családjá és gyülekezetünk

közösségében. Pethő Judit testvérünk beosztott lelkészként szolgál egyházközségünkben püspöki kirendelés alapján. Szolgálatá révén a fehérvárcsurgói, agárdi, sárosi kisközségeknek végre tartós lelki gondozója van, amely nagy ajándék. Székesfehérváron a hittan oktatásban, a látogatásban és az igehirdetésben, ifjúsági istentisztelet szervezésében segít parókus lelkészünknek szolgálatával. Köszönet és hála, hogy önzetlenül lemondott a beosztott lelkési lakásról és a Távirada utcai garzonba költözve alkalmas helyet teremtett a családi napközi számára.

Bencze András lelkészünk 50. születésnapját 2010. november 6-án ünnepelhetjük a gyülekezet közösségében sok-sok barát és a család tagjainak jelenlétében. Felemelő esemény részesei voltunk, melyről a hírmondónk 2010. IV. számában olvashattunk. Büszkeségünkre és örömeinkre szolgál, hogy püspökhelyettesé választotta az egyházkerületünk lelkési kara és az elmúlt évben feladatai, szolgálatai gyarapodtak ezáltal is.

Ittész János püspök nyugdíjba vonul ebben az esztendőben. Gyülekezetünket, további sorsunkat és életünket befolyásolhatja, hogy Bencze András lelkészünket jelölték az egyházmegye és egyéni jelölők a püspöki szolgálatra. A választási folyamat 2010. november 1-jén kezdődött, és ez év április elején lesz választási eredmény. A 11 püspökjelöltből, Szemerei János kaposvári esperes vállalta még el a jelölést, így kettőjük közül várható a következő „Nyugati” (Dunántúli) Egyházkerület püspöke. Jelenleg a püspökjelöltek az egyházmegye meghívásának alkalmain ismertetik elképzeléseiket, válaszolnak a feltett kérdésekre a programjukkal kapcsolatban. Személyes véleményem szerint a fehérvári gyülekezet csak nyertes lehet mindkét eshetőségben. Amennyiben lelkészünket választják meg püspöknek az egyházkerületünk gyülekezetei, akkor hálátelt szívvel köszönhetjük meg Atyáknak, hogy az Úr Isten szolgálatára kész, mélyhitű, közösségépítő, békességteremtő, és házasságot támogató lelkipásztort tisztelhetünk új püspökünkben. Amennyiben pedig Istenünk a másik jelölt karizmáját látja üdvösebbnek az egyházkerület szolgálataihoz, akkor Bencze András további fehérvári szolgálatáért, az eddigi eredményes út folytatásának lehetőségét köszönhetjük meg Atyáknak.

Egyházközségünkben a püspökválasztó közgyűlés 2011. március 20-án az istentisztelet után lesz. Bencze András lelkészünk megfontolta és elvállalta a püspökjelöltséget, kész a szolgálatra. A gyülekezetünknek kötelessége és elhívása, hogy ezen az úton szavazatával, minél nagyobb arányú részvételével a közgyűlésen támogassa szeretett lelkipásztorát. Szavazatra jogosultak mindazon gyülekezeti tagjaink, akik megkezeszteltek, konfirmáltak, és a gyülekezet fenntartásában részt vállaltak!

Hordozzuk lelkész testvéreinket és gyülekezetünket imádságainkban, kérve az Úr Isten áldását életükre, életünkre, hogy gyümölcs teremjen.

„Nem ti választottatok ki engem, hanem én választottalak ki és rendeltetek titeket arra, hogy elmenjete és gyümölcsöt teremjete.” (Jn. 15,16)

Erős vár a mi Istenünk!

Kiss László
felügyelő

Gazdasági beszámoló 2010.

A 2010-ES ÉV ZÁRSZÁMADÁSA

A 2010. évi költségvetést a Presbitérium 2010. február 23-i ülésén fogadta el. Az elmúlt év folyamán a költségvetést 2010. november 25-én módosítani kellett a Családi Napközi beindulása miatt. Meg kell említenem, hogy azért, hogy ez a létesítmény beindulhasson, Pethő Judit beosztott lelkészünk a Távirida utcai lakásba költözött.

A beszámolóban így már a módosított költségvetés szerepel a zárszámadás adatai mellett.

A módosított költségvetésben a gyülekezeti tagoktól származó bevételként 7.350.000 Ft-ot terveztünk. Ezzel szemben 7.289.332 Ft teljesült. A teljesítés mértéke 99,2%.

Egyházfenntartói járulék fizetése címén 4.000.000 Ft-ot terveztünk, ezzel szemben a bevételünk 3.924.841 Ft volt.

Adományokból 1.000.000. Ft volt a tervünk, ezzel szemben a bevételünk 1.112.475 Ft volt. Perselypénzek bevételeként 1.500.000 Ft szerepelt a tervben és 1.504.316 Ft teljesült.

Az orgonára tervezett céladományt is sikeresen teljesítettük, 600.000 Ft-tal szemben 682.700 Ft volt a bevételünk. Ebben szerepel a Missziói Kör 65.000 Ft-os adománya is, melyet a karácsonyi vásár bevételéből tudtak fedezni.

Az Alapítványunktól remélt, orgonára szánt céladománynak csak egy részét kaptuk meg, mert Pethő Judit beosztott lelkészünk költözésével kapcsolatban - ami a Családi Napközi indulása miatt szükségeltetett - a Távirida utcai lakás rendbetételének költségeit és a lakás rezsijét 2010-ben az Alapítvány átvállalta.

Az egyházfenntartói járulékok és az adományok összesen 363 címről érkeztek. Ezekből:

csak egyházfenntartói járulékot	274 címről
csak adományt	39 címről
egyházfenntartói járulékot + adományt	50 címről (ebből 29 címről kaptunk orgonára is)
csak orgonára	41 címről kaptunk adományt.

A 363 címről érkezett befizetések eloszlása nagyságrendileg a következő:

100.000 Ft felett	4 cím
50.000 – 100.000 Ft között	14 cím
10.000 – 50.000 Ft között	155 cím
10.000 Ft alatt	190 cím

A befizetésekkel kapcsolatban el kell mondanom, hogy van 13 új fizető címünk.

„Tanúskodom arról, hogy erejük szerint, sőt erejükön felül is önként adakoztak.” (2Kor8,3) Isten áldja minden adományozónkat!

Az említett adatokból látszik, hogy azok a testvéreink, akik adakoznak, milyen nagy anyagi áldozatot vállalnak az egyházért. Mennyivel könnyebb lenne, ha ezek az anyagi terhek megoszlanának oly módon, hogy egyre többen bekapcsolódni e vállalkozásba is egyházunk életébe!

Mert amink van, végül is minden Istentől származik, beleértve erőnket, képességeinket, amivel vagyunk is szereztük.

Következzenek a 2010. évi zárszámadás legfőbb adatai:

Megnevezés	Módosított terv	Zárszámadás
Bevételek összesen	13.336.000	13.846.158
Ebből:		
Egyházfenntartói járulék	4.000.000	3.924.841
Adományok	1.000.000	1.112.475
Perselypénz	1.500.000	1.504.316
Céladomány orgonára	600.000	682.700
Céladomány Alapítványtól	250.000	65.000
Temetőgondozás és sírhelyeladás	750.000	794.197
Országos Egyháztól (Ifjúsági tábor, Missziói célok)	200.000	150.000
Fehérvárcsurgói Leánygyülekezettől	120.000	140.000
Fejér-Komáromi Egyházmegyétől	–	545.045
Önkormányzattól (Működési támogatás)	700.000	500.000
Családi napközi	2.349.000	2.585.730

Kiadások összesen:	14.947.000	15.091.065
Ebből:		
Lelkészeknek egyházi szolgálatra	2.964.000	2.964.000
Nem lelkeszi személyek illetménye	698.000	698.000
Kötelező egyházi járulékok	250.000	249.302
Orgonahitel kamata	284.000	218.482
Orgonahitel törlesztése	350.000	350.000
Fűtés, világítás, víz, csatorna, szemét	2.020.000	1.857.679
Temetőfenntartás költsége	300.000	295.279
Fehérvárcsurgói templomfelújítás pályázati költsége és a parókia ablakcseréje	–	120.000
Sárosdi gyülekezettel kapcsolatos kiadások	–	456.014
Személygépkocsi fenntartási költség	495.000	692.262
Felszerelés pótlások a gyülekezeti házban	100.000	203.485
Továbbítandó adományok	150.000	391.975
Családi napközi	2.277.000	2.511.341

Záró mérleg:

Előző évi pénzeszköz: 2009.12.31.	4.617.664 Ft	4.617.664 Ft
Tárgyévi bevételek:	13.336.000 Ft	13.846.158 Ft
Összesen:	17.953.664 Ft	18.463.822 Ft
Tárgyévi kiadások	14.947.000 Ft	15.091.065 Ft
Pénzeszköz összesen: 2010.12.31.	3.006.664 Ft	3.372.757 Ft

A gyülekezet adóssága (orgonahitel): 2.100.000 Ft

Tehát a tárgyévi bevételünk 13.846.158 Ft, a kiadásunk pedig 15.091.065 Ft.

Előző évi pénzeszközünk 4.617.664 Ft, a záró pénzkészletünk 3.372.757 Ft.

Pénzállományunk tehát 1.244.907 Ft-tal csökkent - ez 384.995 Ft-tal meghaladja az előző évi csökkenést is.

Ezért szükség volna arra, hogy minden gyülekezeti tagunk komolyan elgondolkodjon az adakozáson.

Szükségünk lenne azokra a gyülekezeti tagokra is, akik eddig nem érezték fontosnak, hogy hozzájáruljanak egyházunk fenntartásának költségeihez.

A 2011-ES ÉV KÖLTSÉGVETÉSÉNEK TERVEZETE

Az előző adatok ismeretében nem kevés aggodalommal, de mégis bizakodva ismertetném a 2011. év költségvetését:

Bevételek összesen:	18.227.000
Ebből:	
Egyházfenntartói járulék	4.100.000
Adományok	1.150.000
Perselypénz	1.550.000
Céladomány orgonára	680.000
Céladomány Alapítványtól	70.000
Temetőfenntartásból	800.000
Önkormányzattól	500.000
Családi napközi bevétele	5.700.000

Kiadások összesen:	18.225.800
Ebből:	
Lelkészeknek egyházi szolgálatra	3.159.000
Nem lelkeszi személyek illetménye	633.800
Kötelező egyházi járulékok	270.000
Fűtés, világítás, víz, csatorna, szemét	1.970.000
Temetőfenntartás	300.000
Orgonahitel törlesztése	350.000
Orgonahitel kamata	195.000
Javítás, karbantartás, tatarozás	550.000
Személygépkocsi költség összesen	594.000
Családi napközi kiadásai	5.700.000

Tervezett pénzeszköz 2011. december 31.

Nyitó állomány:	3.372.757 Ft
Bevétel:	18.227.000 Ft
Kiadás:	18.225.800 Ft

Záró állomány 2011. december 31. 3.373.775 Ft

Az Egyházközség 2010. évi zárszámadását és a 2011. évi költségvetés tervezetét a Presbitérium 2011. február 24-én megtartott ülésén megtárgyalta, elfogadta, a közgyűlésen való ismertetését és a Gyülekezeti Hirmondóban való megjelenését jóváhagyta.

Erős vár a mi Istenünk!

Kocztur Klára
pénztáros, presbiter

Számvevőszék jelentése 2010. év

A Számvevőszék az elmúlt évben is folyamatosan ellenőrizte a Székesfehérvári Evangélikus Egyházközség pénzügyi gazdálkodását, a könyvelésre kerülő számlák, bizonylatok tartalmi és alakai megfelelőségét, a főkönyvi könyvelésben a számláknak a számlatükörben megjelölt jogcímekhez tartozó helyes könyvelését és összesítését.

A 2010-es év rendkívüli évnek minősíthető az Egyházközség életében, hiszen több, nem mindennapi változás is történt, ami a pénzügyi területet is, szorosan érintette.

2010. május 1-jével új pénztáros vette át a pénzügyi teendők ellátását. Gyurkovics Ferencné 12 év szolgálat után családi problémáira tekintettel elköszönt és nagyon részletes minden feladatra kiterjedő több oldalas átadás-átvételi jegyzőkönyv kíséretében adta át Kocztur Klárának a pénztárosi teendőket.

A másik változás, hogy a hagyományos Egyházközségi teendőinket új tevékenységgel „Családi Napközi Otthon” szervezésével és beindításával bővítettük ki, ami új kihívást és feladatot jelentett a pénzügyi, számviteli terület munkatársai számára is.

Minden nehézség ellenére a pénzügyi terület a legjobb tudása szerint a feladatát elvégezte. A 2010. évi zárszámadás határidőre elkészült.

A Gyülekezet a 2010-es évet a módosított költségvetésben előirányzott 13.336.000-Ft bevételt, 13.846.158-Ft-ra telje-

sítette, a túlteljesítés 510.158-Ft, ami 103,8%-os teljesítésnek felel meg. A túlteljesítés alapvetően a belső egyházi forrásból származó bevételekből alakult ki, amit a Fejér-Komáromi Egyházmegye jutatott a Fehérvárcsurgói Leánygyülekezet, illetve a Sárosdi Szórványgyülekezet részére összesen 545.045-Ft összegben.

A kiadások a módosított tervben előirányzott 14.947.000-Ft-tal szemben 15.091.065-Ft-ban realizálódtak, ami 144.065-Ft (0,9%) kiadás túllépést jelent.

A fenti teljesítések következtében a tervezett 3.006.664-Ft év végi pénzeszköz állomány 3.372.757-Ft-ban realizálódott, ami 366.093-Ft-tal haladja meg a tervezett összeget.

A tételes számszaki adatok alakulása a módosított tervhez viszonyítva a zárszámadás részletes ismertetésével bemutatásra került, ezért ezek elemzésétől a Számvevőszék eltekint.

A Számvevőszék megállapította, hogy az Egyházakra vonatkozó szabályokban előírt, a lelkészeknek és más egyházi személyeknek kifizetett illetmények összegét fedezte az év során befolyt egyházfenntartói járulék, a nem konkrét célra fizetett adomány illetve perselypénz összege. Ennek következtében a részükre kifizetett illetményt személyi jövedelemadó nem terhelte.

A Számvevőszék megállapította, hogy az Egyházközség a könyvelésében szereplő, de attól teljesen elkülöníthetően tarja nyilván a Családi Napközi Otthon pénzügyi adatait

(bevételeit és kiadásait), ami alkalmas arra, hogy a Magyar Állam Kincstár által folyósított támogatás felhasználása ellenőrizhető legyen, ami tételiesen 2010. október hónapra vonatkozóan 2011. február 1-jén megtörtént, a megállapításról jegyzőkönyv még nem áll rendelkezésre.

Fontosnak tartom, hogy a Családi Napközi Otthon bevételeinek és kiadásainak nyilvántartása (a hagyományos egyházi tevékenységtől való eltérés miatt) a mindenkori adózási jogszabályokban is előírt rendnek megfelelően történjen. Amennyiben kétség merül fel, írásbeli véleményt, vagy megerősítést kell kérni, az illetékes szervektől.

Összefoglalva: a Székesfehérvári Egyházközség 2010. évi zárszámadását 13.846.158-Ft bevétel és 15.091.065-Ft kiadás mellett a presbitériumnak elfogadásra javaslom.

Erős vár a mi Istenünk!

Göndör Jánosné
Számvevőszék Elnöke

Gondnoki beszámoló a 2010. évről

Kedves Testvérek!

Öt évvel ezelőtt, gondnoki szolgálatom kezdetén elhatároztam, hogy teendőimet a lehető legjobb tudásom szerint fogom végezni. Ennek szellemében igyekeztem munkálkodni az elmúlt esztendőben is.

Fontos és már halaszthatatlan feladatunk volt a templom hátsó bejáratánál lévő fahíd teljes felújítása. Minden javítás ellenére a régi hídszerkezet használhatatlanná vált. Április végén Szebik Attila segítségével meghoztuk a ledarabolt új faanyagot. Ez nyers állapotban lévő akác volt, így még tárolni, szárítani kellett. Köszönetemet fejezem ki Kiss László felügyelő testvérünknek, aki megtervezte, és segítőivel augusztusban fel is építette az új hidat. Így jelentős munkabér költséget takarítottunk meg. Köszönöm Sterczer Frigyes, Strobl Róbert, Prépost Károly sok segítségét ebben a munkában. Az anyagok előkészítésében, festésében jómagam is részt vettem.

Feladataim közé tartozik a templom és a gyülekezeti ház külső körzetének rendben tartása (takarítás, fűnyírás, gyomirtás). Ebben a munkában Koródi István, Tóth Attila, Kósa Imre, Holló László, Sterczerék és Benczék voltak segítségemre. Külön köszönetemet fejezem ki Fukszné Babikának, aki a ház mellett lévő kis virágos parkunkat egész évben gondozza, ápolgatja.

A Szekfü utcai kerítés belső felületének javítását külső segítséggel, de kis költséggel sikerült megoldani.

A felmerülő műszaki, technikai problémákat lehetőség szerint saját munkámmal oldom meg. Ilyenek: a különböző elektromos hibák elhárítása, ezekhez a szükséges anyagok beszerzése, izzócserék, hőtárolós kályha javítása, ve-

zeték nélküli csengő felszerelése a ház földszintjén.

Sajnos templomunkról két helyről is ellopták a csapadékvíz lefolyócsövet. Ezekhez az anyagot beszereztem, és a felszerelést elvégeztem.

A gyülekezeti ház felső teraszának faszerkezeteit kijavítottam (tömítéssel, ragasztással) és lefestettem. Az onnan leszerelt virágládákat szintén megjavítottam és a padláson tartálékba helyeztem. A ládák közül négy darabot komplettre szereltem és lefestettem. Ezeket a CSANA (Családi Napközi) indulásánál használtuk fel a játszóudvar elkerítésére. A ládák földdel való feltöltésénél és a növények beültetésénél Koródi István testvérünk nyújtott jelentős segítséget, köszönet érte. A CSANÁ-ban kisebb szerelési munkákat is végeztem.

A gyülekezeti ház alagsori angolakna védőrácsának javítása is megtörtént. Mescha Wilfriednek köszönöm a precíz hegesztési munkát.

A különböző vendéglátásokhoz az áruk és egyéb anyagok beszerzésében tevékenyen részt vettem. Rendezvényekhez szükség szerint a parkolóhelyet lefoglaltam, és annak biztosítását megoldottam. Prépost Károly és Tóth Attila testvéreinknek köszönöm az itt nyújtott segítséget.

Változatlanul fontos feladatommak tartom az istentiszteletek és egyéb gyülekezeti alkalmak zavartalanságának segítségét, műszaki, technikai feltételek biztosítását. (Világítás, fűtés, hangosítás, stb.)

Mint gondnoki szolgálatom alatt minden évben, 2010-ben is kedves feladat volt számomra a karácsonyfa beszerzése és felállítása a templomban. Az ajándék karácsonyfáért köszönet a Schmidt családnak.

Alapítványunk kezelésében lévő Távirida utcai lakásoknál szükség szerint segítséget nyújtok a műszaki problémák megoldásában. Ilyen volt 2010-ben a kis lakásnál a redőny javítása, a csillár javítása, csaptelep csere. Külső szakember segítségét vettem igénybe az ablaküveg cseréhez, a WC-tartály javításához, valamint a kémény vizsgálatához.

A 2011-es évben tervezem a beázott templomfal vakolatának fejújítását, illetve a falrepedések lehetőség szerinti javítását. A gyülekezeti házban a belső falépcső felújítása vált szükségessé (csiszolás, lakkozás). Ezt a munkát inkább a nyári időszakban tudnánk elvégezni, amikor kevesebb a mozgás az épületben, szünetelnek a különböző alkalmak. A munkákhoz köszönettel fogadok minden szakmai és egyéb segítséget.

Befejezésül még egyszer megköszönöm önkéntes segítőim munkáját.

„Erős vár a mi Istenünk”...

Pirka Lajos
gondnok

Püspökválasztás lesz gyülekezetünkben 2011. március 20-án

A Nyugati (Dunántúli) Evangélikus Egyházkerület püspöke Ittész János ez év júniusában eléri az egyházi törvényben meghatározott nyugdíjazási életkort. Utódját a Fejér-Komáromi,- Győr-Mosoni,- Somogy-Zalai,- Soproni,- Vasi,- és Veszprémi Egyházmegyék területén lévő 112 gyülekezetben választják meg, az egyházközségek választásra jogosult tagjai. (Ezt a Hírmondóban a felügyelői jelentés részletezi)

Tudnivalók a szavazásról:

1. Minden egyházközséget egy szavazat illet meg, kivéve, ha több lelkési állás van, ebben az esetben a vonatkozó egyházi törvények szerint kell eljárni.
2. A választást március 17-27 közötti időszakban kell megtartani az egyházkerületben lévő gyülekezetekben.
3. A szavazás egységes szavazólapon, titkosan történik.
4. A gyülekezetekben a szavazatokat összesítik, és amelyik jelölt megkapta a szavazatok több mint felét Ő lesz az egyházközség által választott püspök.
5. Az egyházközségi közgyűlés jegyzőkönyvbe foglalt szavazatát a kerületi jelölő és szavazatszámláló bizottsághoz kell továbbítani.
6. Az egyházkerületi jelölő és szavatszámlláló bizottság összesíti a hat egyházmegye 112 gyülekezetéből beérkezett szavazatokat.
7. A választás akkor lesz eredményes, ha egyik jelölt megkapta az érvényes szavazatok több mint felét.

Két püspökjelölt fogadta el az egyházmegyék és gyülekezeti tagok ajánlását: Bencze András székesfehérvári lelkész-püspökhelyettes és Szemerei János kaposvári lelkész-esperes.

A jelöltek szóban és írásban is bemutatkoztak, hogy a gyülekezetek tagjai megismerjék őket, és felelősségteljes döntést hozhassanak.

A székesfehérvári gyülekezetben 2011. március 20-án az istentisztelethez kapcsolódó közgyűlés keretében szavazhatunk az új püspök személyéről.

Hordozzuk imádságban gyülekezetünket, lelkészünk, a választási eljárást, hogy bölcs döntést hozhassunk, és Isten áldása kísérje azt.

Hordozzuk imádságban egyházkerületünket, és érezzük mindannyian annak a felelősségét, hogy választásunkkal a Magyarországi Evangélikus Egyház jövőjéről is döntünk, amikor gyülekezeti tagként szavazunk.

Erős vár a mi Istenünk!

Kissné Kárász Rózsa
Nyugati (Dunántúli) Egyházkerület
Jelölő,- és szavazat számláló bizottsági elnök

Újra a „Kuckónkról”

Nagy örömmre szolgál, hogy újra írhatok a mi kis „Kuckónkról”. Rengeteg gondolat fogalmazódott meg bennem, mit is oszthatnék meg abból a sok élményből, tapasztalatból, áldásból, amelyeket napról-napra átélünk. Korábban már olvashattak az indulásunk szépségeiről, nehézségeiről; álmainkról, amelyek már megvalósultak, vagy Isten segítségével megvalósulóban vannak.

Nyitó gondolatként hadd kezdjem két kedvenc énekünk szövegével:

*„Jézus szeret minden pici gyereket,
Minden pici gyerek jöhet hozzá.”*

*„Jézus enyém, én az Övé, mert Ő a szeretet,
Hallelúja, Krisztus Jézus, Ámen!”*

Fantasztikus élmény megtapasztalni azt, ahogyan ezeket a dalokat a kicsi gyerekek átélik, átérzik. Mert tőlük újra megtanulhatjuk azt, amit azóta esetleg sokan elfelejtettünk: az őszinteséget, a feltétel nélküli szeretetet, a bizalmat, a hitet, amellyel nem kételkednek a szüleik szavában...

Ezért Jézus is őket állítja elének példának: *„Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket és ne akadályozzátok őket, mert ilyeneké az Istennek országa. Bizony, mondom néktek, ha valaki nem úgy fogadja az Isten országát, mint egy kisgyermek, semmiképpen nem megy be abba.” Lk 18, 17-18*

A legfőbb feladatunk a gyermekek és rajtuk keresztül családjaik Jézus Krisztushoz vezetése. Szeretnénk, hogy a mindennapokban megtapasztalhassák Isten szeretetét, kegyelmét; ezáltal pedig gyülekezetünk is épülni, gyarapodni tud. Legyen Isten segítségünkre ebben a munkában! Kérem az olvasót is, hordozza imádságában a Kuckó és a gyermekmunkában részt vevők munkáját!

Minden közösség, így a gyülekezetünk jövőjének zálogai a gyermekek, a családok.

Minden érdeklődőt szeretettel várunk a Kuckóban!

Szebik Ágnes

Kora reggeli emlékezés 2010. Karácsonya előtt néhány nappal

Korán kelek. Szeretem az órányi csendet magam körül. Gözölgő kávémat kortyolgatva hintaszékembe ülök. Az imént felhúzott redőny már nem takarja el, hogy kint nagy pelyhekben esik a hó. Egyedül vagyok a gondolataimmal. Élvezem a semmittevést. Az utolsó korty kávé után kezem a könyvespolc felé nyúl és leemelem „*A magyarországi evangélikus külmiszió egyesület története*” című könyvet. El kellene olvasni. Még a nyáron kaptam, de mindig a hajtás, a feladat, a kötelesség.

Kezdem az olvasást. Jól haladok. Eljutva a *Missziói Intézet*-ről szóló fejezethez ismerős névre bukkanok: Brenner Ferenc. Nekem Feri bácsi a kemenesaljai kis faluból, Köcskről. A könyvből tudom meg, hogy misszionáriusnak készült, a hatalom közbeszólt, felosztatva az intézetet. Vasutas lett, balesetben hunyt el. Ez már saját emlékem is. A térdemre ereszttem a könyvet. A múltba révedek:

Apósáéknál, a második szomszédunkban lakott feleségével, kisfiával. A vasúti szolgálat mellet méhészkedett. Szemüveges, alacsony, vékony, feketehajú „fiatalember” volt, ahogy azt a könyvben látható képek is tanúsítják. Szüleim elbeszéléséből tudom, hogy apósa mondogatta: „rendes gyerek ez a Feri, de hogy tudna ez egy bűzszászkot felvinni a padlásra”.

Általános iskolás diákként, meg-megfejtettem az „*Evangélikus Élet*” rejtvényeit, időnként könyvjutalmat nyerve. Ha nem boldogultam, mentem a Feri bácsihoz kérdezni. Mindig segített. Gyerek fejjel azt nem értettem ugyan, hogy ha tudja a választ, miért kérdez, miért magyaráz, miért nem mondja meg azt az egy-két szót, ami a megfejtés, hisz csak azt kell beküldeni.

A falu evangélikus népe Kissomlyóra járt templomba, illetve a falu közepén található imaház szolgált Isten hajlékaul. Ide mentünk rendszeresen „könyörgés”-re, ahol többször vállalt szolgálatot Brenner Ferenc is.

Talán a csend, az ablakon keresztül látható hóesés idézi fel az egykori Karácsony esti, telt imaházat, melynek falain kívül is hallatszott az ének: „*Krisztus Urunknak áldott születésén*”. Bent a gyülekezet hallgatta Feri bácsi szájából az örömhírt: „*Megváltó született*”. Szemüvegén megcsillant a gyér világítás fénye. Bibliával a kezében nagyobb dolgot tett Ő, mint egy bűzszászk felemelése, az őt hallgató, megfáradt parasztemberek lelkét próbálta felemelni és benne reményt kelteni Isten ígéjével. Az ő szavára kulcsoltuk össze kezünket és mondtuk együtt: „*Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben ...*”

Misszionárius akart lenni, a hatalom nem engedte, élete nem úgy alakult, ahogy szeretne volna. Úgy gondolom, ebben a kis kemenesaljai faluban mégiscsak missziót töltött be. Az „ötvenes évek” kemény világában Isten szavának tolmácsolásával reményt adni az embereknek, egy nyiladozó értelmű gyerekeknek segíteni, hogy megértsen valamit a szentírás szavaiból, ez is misszió, ha nem is olyan nagyszabású, ha nem is olyan látványos, mint amire készült.

Idáig jutottam az emlékek által keltett gondolataimban, amikor életem párjának nyüzsgése visszazökkentett a mába. Az ablakon kinézve nagy pelyhekben esett a hó.

Prépost Tibor

Kecskeméti István: Elvégeztetett

Elvégeztetett!

Ki annyi jót tett járva-kelve,
A bűnös embert úgy szerette,
Hogy trónusát elhagyva érte,
E földi kinnal elcserélte.
Kiben bűn nem találtatott,
Kiben az egy Isten lakott:
Lelkét az Őr kezébe adta,
És lett a bűnök áldozatja.

Elvégeztetett!

Kik felfeszíték a keresztre,
Látták, hogy szíve vért ereszte,
És megnyugodva elmenének,
Örülve a bűn győzelmének,
Hívén, hogy Ő legyőzetett,
Hogy elveszté az életet.
Nem tudva még, hogy van hatalma:
Letenni azt, és felvenni újra.

Elvégeztetett!

Kik a Messiást benne látták,
Kik a mennyek országát várták,
Miként a vert nyáj, szétfutának,
Leverve őket a kétség, bánat,
Bolyongtak szerte, szótlantul:
A Mestert elhagyá az Úr!
Ki hatalmas volt szóban, tettben,
Ím elvérzett már a kereszten.

Elvégeztetett!

Isten, s embertől elhagyottan,
Ott csüng az Úr Krisztus halottan.
Néhányan sírnak csak fölötte,
Gúny és szitok hangzik körötte:
A népámító elesett.
A nagy harc elvégeztetett!
Kereszten a zsidók királya
Ím, így végződött el munkája!

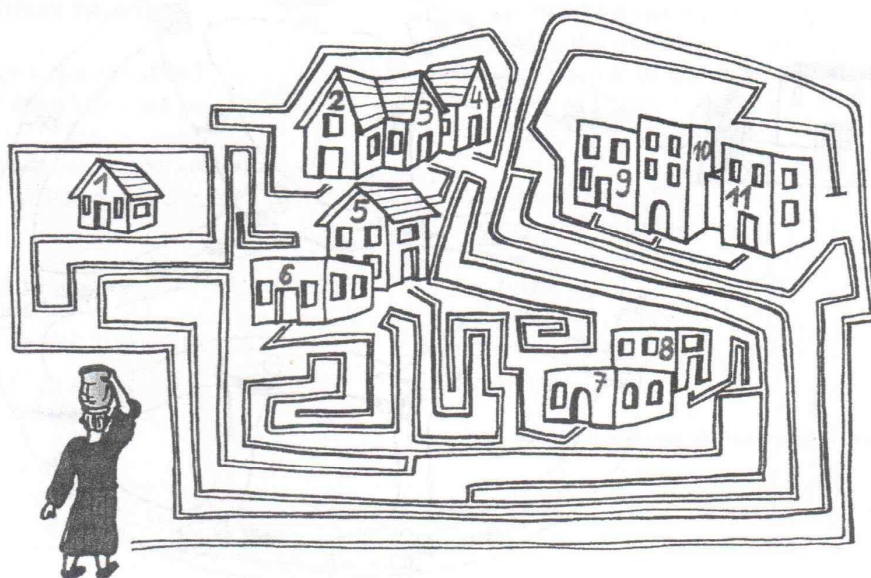
Elvégeztetett!

Igen, a váltság műve teljes,
Az Isten irgalmas, kegyelmes.
Ő egy Fiát halálra adta,
Hogy mi ne jussunk a kárhozatra.
Meghalt, de el nem rothadt!
Az Úr Krisztus feltámadott!
Legyőzve bűn, s halál hatalma:
Miénk az Úr örök uralma!

GYERMEKROVAT

KERESSETEK EGY HELYET, Ahol ÜNNEPELHETÜNK!

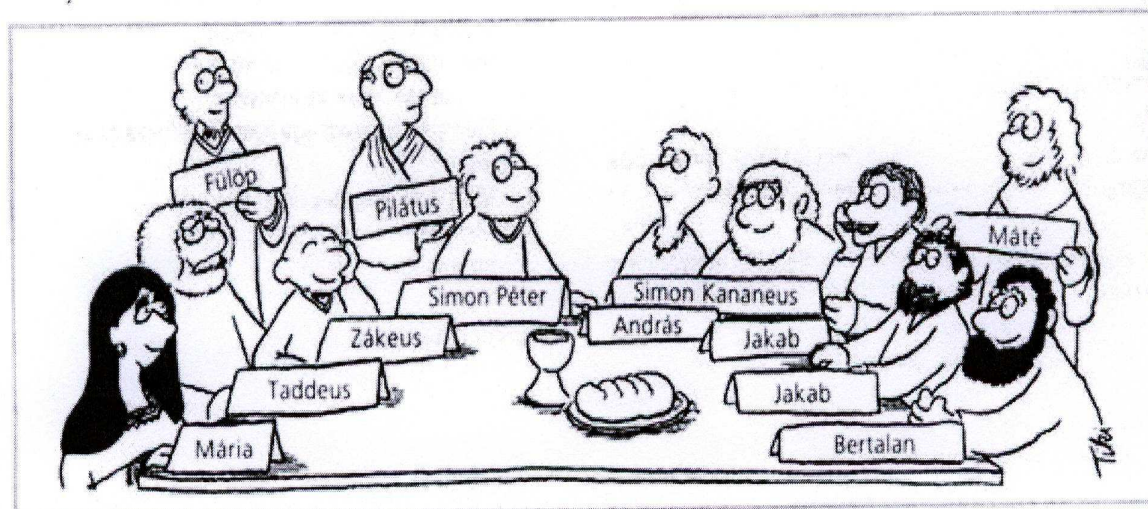
Márk evangéliuma 14. fejezetét fellapozva megtudod a 12. verstől kezdődően, hogy Jézus ezzel az üzenettel küldte el két tanítványát, hogy a húsvéti vacsoránál együtt lehessenek. A két tanítványnak egy korsó vizet vivő embert kellett követni, aki megmutatta nekik a megfelelő házat. Te is megtalálod, melyik lehetett az? (A kicsi, vékony vonalak az utcák.)

Forrás: *Für euch! Der Jugendfreund. Das Evangelische Sonntagsblatt für Kinder*

UTOLSÓ VACSORA KÉMEKKEL

Jézus utolsó vacsorájáról hárman hiányoznak, és hárman tévedésből jöttek el. Kik hiányoznak a képről, és kik a kémek? (Segítséget Mt. 10. fejezetében találsz.)

Werner Küstenmacher *Das Geheimnis am Ölberg* című könyvéből

EVANGÉLIKUS
EGYHÁZKÖZSÉG
SZÉKESFEHÉRVÁR

8000 Székesfehérvár
Szekfű Gy. u. 1.

Tel.: (22) 506-677

Fax: (22) 506-678

Mobil: (06) 20 824 3300

E-mail: szfvar@lutheran.hu

Honlap:

<http://szekesfehervar.lutheran.hu>

Bencze András lelkész

Mobil: (06) 20 824 3301

E-mail:

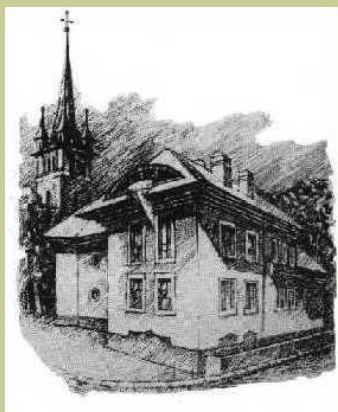
bencze.andras@lutheran.hu

Pethő Judit beosztott lelkész

Mobil: (06) 20 824 5506

E-mail:

judith.petho@lutheran.hu

Szeretettel kérjük, támogassa adója 1%-ával egyházunkat és alapítványunkat!

Magyarországi Evangélikus Egyház Technikai száma: 0035

„Egymásért Élni” Alapítvány adószáma: 18480067-1-07

Alapítványunk bankszámlaszáma: 10200232-29375211

ALKALMAK

Székesfehérvár:

heti ill. havi rendszerességgel:

hétfő 8 h – imaközösség

hétfő 14 h – nyugdíjas klub (hónap első hétfőjén)

hétfő 18 h – elmaradt hittanórák (felnőtt beszélgetőkör)

kedd 15 h – missziói kör

kedd 16 h – bibliaóra

szerda 17 h – hittanórák óvodás kortól konfirmációig

szerda 18:30 h – énekkar

csütörtökönként, havonta egyszer irodalmi kör, megbeszélés szerint

péntek 16 h – kisífi (egy éve konfirmáltak csoportja – 14-16 évesek)

péntek 18 h – nagyífi (17 év felettiek ifjúsági köre)

megbeszélés szerinti hétfőn munkatársi megbeszélés, illetve ehhez a naphoz kapcsolódóan imakör

további programok:

március 20. 10:30 h – az istentiszteletet követően püspökválasztó közgyűlés a templomban

április 18-23. 18 h – nagyheti áhítatok a gyülekezeti teremben (nagycsütörtökön és nagypénteken a templomban)

május 1. 10:30 h – az érettségizők útra bocsátó áldása

május 13-15. – gyülekezeti konfirmandus tábor Szákszendén

május 29. 16 h – jubiláló konfirmandusok szeretetvendégsége

június 4. szombat 16 h – konfirmációi vizsga

június 5. vasárnap 10:30 h – konfirmációi istentisztelet

ezekre az alkalmakra is várjuk jubiláló testvéreinket

ünnepi istentiszteleteink

április 23. 23:30h h – húsvéti éjféli istentisztelet a templomban

április 24. 10:30 h – húsvéti istentisztelet a templomban

április 25. 10:30 h – húsvéti istentisztelet a templomban az ünnep másnapján

Vidék:

március 17. 16 h; Agárd – püspökválasztó közgyűlés az Aranyhíd Szeretotthon könyvtártermében

március 20. 9 h; Fehérvárcsurgó – püspökválasztó közgyűlés az istentiszteletet követően

március 20. 16 h; Sárosd – püspökválasztó közgyűlés az istentiszteletet követően

április 16. 15 h; Fehérvárcsurgó – konfirmandusok vizsgája

ünnepi istentiszteleteink

április 24. 8:30 h; Fehérvárcsurgó – feltámadás-liturgia és konfirmáció

április 24. 11 h; Agárd – húsvéti úrvacsorás istentisztelet

április 24. 16 h; Sárosd – húsvéti úrvacsorás istentisztelet

Egyházkerületi alkalom:

április 2-3. – kerületi konfirmandus találkozó, Sopron

május 22. – kerületi kórustalálkozó, Sopron

május 28. – kerületi missziói nap Zalaegerszegen

június 13. Pünkösöd hétfő – egyházmegyei gyülekezeti találkozó, várhatóan Fehérvárcsurgón

június 25. 15 h – püspökiktatás a győri öregtemplomban

Nyári táborok és konferenciák:

június 26. – július 2. – hittantábor Nagyvelegen

július 4-7. – belmissziói konferencia Piliscsabán

július 7-10. – EKME (külmmissziói) konferencia Piliscsabán (a konferenciával egy időpontban 10-14 éves gyermekek számára is folyik konferencia)

július 31. – augusztus 6. – ifjúsági tábor Nagyvelegen

augusztus 18-21. – FÉBÉ konferencia Piliscsabán

Az alkalmakról bővebb információ a lelkési hivatalban kapható.